

Antoni Gościmski

"Charakter świecki i uświęcenie życia w instytucjach świeckich", Jean Beyer, "Gregorianum", 51, 1970, nr 3 : [recenzja]

Prawo Kanoniczne : kwartalnik prawnohistoryczny 15/1-2, 314

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

B. Gangoiti, O. P, *Introductio in theologiam iuris canonici* (s. 456—502).

Autor zapytuje najpierw czy oprócz dyscyplin prawa kanonicznego już istniejących konieczne jest stworzenie nowej nauki, mianowicie teologii prawa kanonicznego. Za potrzebą takiej nauki, zdaniem Autora, przemawiają liczne prawdy teologiczne zawarte w Kodeksie Prawa Kanonicznego. Te prawdy teologiczne, tak eklezjalne jak i moralne, równocześnie są elementami prawa kanonicznego, ponieważ z woli Chrystusa stanowią o strukturze Kościoła. Eklezjologia i teologia moralna zajmuje się nimi, ale z własnego punktu widzenia. Zaś prawo kanoniczne, historia prawa kanonicznego, kościelne prawo publiczne, konstytucyjne prawo kościelne nie traktują o zawartych w Kodeksie Prawa Kanonicznego prawdach teologicznych jako takich. Winna się nimi zająć teologia prawa kanonicznego. — Zadaniem teologii prawa kanonicznego będzie wyszukanie w całym Kodeksie Prawa Kanonicznego elementów teologicznych, a następnie opracowanie ich i przedstawienie w formie dostosowanej do obecnego życia kościelnego. — Bardzo cennym uzupełnieniem artykułu jest zebrana obszerna literatura na temat teologii prawa kanonicznego.

Recenzje (s. 503—530).

Książki przysłane do Redakcji (s. 531—533).

Indeks ogólny (s. 535—538).

Ks. M. Pastuszko

GREGORIANUM, 51 (1970), nr 3, ss. 433—384. — Charakter świecki i uświęcenie życia w Instytutach świeckich (*Secularite et consécration de vie dans les Instituts séculiers*). Jean Beyer S. I.

Mimo aprobaty udzielonej w 1947 r. przez Piusa XII, prawo kościelne do dziś dnia nie określiło jasno i jednoznacznie istotnych cech Instytutów świeckich. Stąd trudności i problemy. Najważniejszym wydaje się ustalenie pojęcia świeckości tychże Instytutów. Szczególnie dotyczy to Instytutów łączących kapłanów diecezjalnych. Dalszym zagadnieniem jest czy wszystkie Instytuty muszą ten charakter świecki posiadać oraz co odróżnia je od Instytutów religijnych. Autor rozważając te problemy dochodzi do wniosku, że Instytuty świeckie powinny w pełni zachować charakter świecki. Ich działalność opiera się bowiem na specjalnym i osobistym powołaniu Bożym do pracy apostołskiej, w którym zawarte jest zasadnicze dążenie do uświęcenia się, ale dołączony specjalny obowiązek pozostawania w świecie i prowadzenia apostołstwa w tych właśnie warunkach.

GREGORIANUM, 51 (1970), nr 4, ss. 649—677. — Chrzest udzielany nawet przez heretyków... (*Baptismus qui etiam datur ad haereticis...*). J. E. Vercauysse S. I.